

122.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 17 lutego 1923 roku

o skasowaniu gminy Łukowiec i o utworzeniu gmin: Jeruzal i Wielgolas oraz zmianie granic gmin: Kuflew i Latowicz w powiecie mińsko-mazowieckim.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic, oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się gminę wiejską Łukowiec.

§ 2. Wsie: Stanisławów, Stawek, Wężyczyn, Dąbrówka, Jeruzal, Płomienice, Łukowiec, Lipiny, Dębówce, Dębieniec i Borki, oraz folwarki: Wężyczyn, Łukowiec, Teklina, Teklinka Mała, Lipiny, Waliska, Dębówce A — Budka, Boży Las, Borki, Borki A. i Borki B., a także kolonie: — Stawek, Sabachówka — Wężyczyn, Lipiny C., Moczarczyzna, Nagody, Dębówce B. Waliska, Waliska-Zastawie, Waliska — serwituty, Dębówce D., Dębówce C. i Zdrójki, wraz ze wsią Kołacz, którą jednocześnie wyłącza się z gminy Kuflew tworzyć mają samodzielną gminę wiejską Jeruzal z siedzibą zarządu gminnego w Jeruzalu.

§ 3. Wieś Wymysle gminy Łukowiec włącza się do gminy wiejskiej Latowicz.

§ 4. Pozostałe wsie, folwarki i kolonie gminy Łukowiec tworzyć mają gminę Wielgolas z siedzibą zarządu gminnego w Latowiczu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

123.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 15 lutego 1923 r.

w przedmiocie zgłaszania w państwowych urządach pośrednictwa pracy województwa poznańskiego i pomorskiego zapotrzebowań na pracowników wszelkich kategorii.

Na podstawie rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dn. 24 czerwca 1919 r. o obowiązku zgłaszania zapotrzebowań na pracowników wszelkich kategorii (Tyg. Urzędowy N. R. L. № 25, str. 131) wprowadzonego poza b. linią demarkacyjną rozporządzeniem z dn. 24 lutego 1920 r. (Dz. U. b. Dz. Pr. № 15, poz. 137) oraz art. 2 usta-

wy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. 1922 r. № 30, poz. 247), zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz pracodawcy rolni obowiązani są każde wolne miejsce pracy, z wyjątkiem miejsc dla terminatorów, zgłosić we właściwym państwowym urzędzie pośrednictwa pracy, t. j. w tym urzędzie, na którego terenie działalności znajduje się odnośne przedsiębiorstwo.

§ 2. Każde zgłoszenie winno być zakomunikowane właściwemu państwowemu urzędowi pośrednictwa pracy piśmiennie z wymienieniem:

- 1) zawodu i specjalności poszukiwanego pracownika,
- 2) wymaganych kwalifikacji,
- 3) czasu, na jaki poszukiwany jest pracownik,
- 4) terminu ważności zgłoszenia,
- 5) warunków, na jakich poszukuje się pracownika.

§ 3. Obowiązek zgłaszania wolnych miejsc przez pracodawców, wymienionych w p. b) art. 1 rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dn. 24 czerwca 1919 r. dotyczy również robót doraźnych, przy których zamierzonym jest zatrudnienie więcej niż 6 pracowników.

§ 4. Pracodawcy, wymienieni w § 1 niniejszego rozporządzenia, winni w ciągu 3 dni po przyjęciu nowego pracownika z pominięciem państwowych urzędów pośrednictwa pracy, zawiadomić o tym fakcie właściwy państwowy urząd pośrednictwa pracy, przy czym w zawiadomieniu tem należy podać imię i nazwisko pracownika, jego wiek, zawód, miejsce pracy i datę jej rozpoczęcia oraz przyczynę nieprzyjęcia pracownika przez Państwowy urząd pośrednictwa pracy.

§ 5. Pracodawca, który nie zgłosił we właściwym państwowym urzędzie pośrednictwa pracy wolnego miejsca pracy lub nie zawiadomił właściwego państwowego urzędu pośrednictwa pracy o przyjęciu nowego pracownika, podlega grzywnie do 3000 mk. pol. odnośnie do każdego niezgłoszonego wolnego miejsca i każdego przyjętego nowego niezgłoszonego w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy pracownika.

§ 6. Wymiar kary następuje w drodze administracyjnej przez władze I instancji. Przeciw orzeczeniu władz I instancji służy zażalenie do Wojewody, którego decyzja jest ostateczna. Zażalenie winno być wniesione w ciągu 14 dni od otrzymania mandatu karnego. Niezależnie od tego przysługuje ukaranemu prawo odwołania się do sądu, zgodnie z art. 10 ustawy z dn. 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w województwach: poznańskim i pomorskim.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*